

Augustus , de depri-maand

Van mijn zes tot mijn achttien woonde ik naast een groot café 'Den Gouden Appel' in de dorpskom. Niets speciaals voor die tijd want om de vijf huizen was er een café of een winkelke.

'De Gouden Appel' had beter 'De goudmijn' genoemd, was het supporterslokaal van toenmalig wereldkampioen Benoni Beheydt, grootvader van Guillaume Van Keirsbulck uit de ploeg van Van der Poel.

De ingang was op de hoek zoals gebruikelijk en auto's konden ook langs achter geparkeerd worden. EBES, De Post, RTT... iedereen kende de klantenparking en ik ook want ze stonden vlak voor onze uitweg. Juli was de topmaand want het was congé voor iedereen en de cafés waren de speelpleinen voor de noeste werkers. Ook zo in 'den appel'!

In de voormiddag kwamen de facteur, de champetter en de beroepsdrinkers de toog bevolken. Na de middag de supporters van Benoni die in groep en beladen met de nodige pinten (niet in bidons maar in de man) vertrokken naar de koers.

Juli was de koersmaand! Elke vijf kilometer plaspauze en hier en daar bijtanken tot op de koers die ze meestal niet zagen vertrekken. Iedere ronde terug binnen naar den toog en de

aankomst missen... Maar geen probleem, het was congé! Juli was voor mij ook de 'spaarpotmaand'; ik moest tijdens de ronde van Frankrijk iedere dag 'Het Volkske' met de uitslag van de Ronde oppikken aan de Oudenaardse baan en de dertig gazetjes ten behoeve van de caféklanten naar 'De Gouden Appel' brengen. Ik kreeg tien frank drinkgeld en had er onderweg al tien verkocht aan twee frank het stuk. Kassa, kassa en nooit klachten gehad! Er was iedere dag wat te doen en indien niet, wel dan vonden ze wat uit.

Voor ons, de schoolkinderen, leek het nieuwe schooljaar nooit meer te starten. We gingen mee in de flow! Als ik om 22.00 u in mijn bed lag, hoorde ik de biljartballen tegen elkaar kletsen en alle slaggers die op jukebox zaten. Hoe later op de avond hoe meer tegelplakkers want iedereen wou een danske doen met de madam achter den toog. En na iedere pint werd ze steeds mooier en mooier. 'Alleen' van John Larry en 'Eenzaam zonder jou' van Tura waren de hits tot hun 'madam van thuis' hen kwam 'uithalen'.

Ooit stak vinkenier Leon als grap het plaatje 'En we gaan nog niet naar huis' op: congé gedaan!!

MAAR dan kwam augustus.

Voor mij toen en nu nog de 'doodse maand'. In de voormiddag was er buiten de melkboer, de champetter en de facteur niemand te zien in de straat. Iedereen was terug gaan werken en de cafés bleven dicht tot iemand aan de deur klopte... de facteur en zijn maat. De lever van de mannen van 'den telefoon en elektriek' was nog niet droog genoeg, de supporters van Beni moesten wachten tot de zaterdag of zondag, de biljartballen kletsten niet meer, de juke-box zat zonder werk, de vinkenzettingen waren nog zeldzaam en ver weg, de tak....waren gevangen, triestig!!

Het ergste waren nog de opmerkingen van de tantes en nonkels als ze u zagen: *"'t Es weeral bijna schoole hé.* Het zal wel aan mij liggen maar nog steeds ervaar ik dit gevoel ieder jaar opnieuw en vooral wanneer ik oog in oog sta met de plaats waar ik woonde naast het 'pretpark voor grote mensen'.

Alles is weg en vervangen door betonnen dozen zonder ziel en geen verhalen voor de toekomst. Weeral triestig!

Augustus, de wisselmaand, de zettingen meestal verder weg, kampioenschappen zijn gespeeld, kweekkoppels scheiden van tafel en bed, de pluimen vliegen in het rond, late vogels zingen de pannen van het dak, liefhebbers lopen met de handen in de zakken tussen de op rust zijnde en hebben het efkes gehad want nu komt de tijd van *'de werken op het sterfhuis'*. Winterverblijven nogmaals ontsmetten, lege kooien in bad, schuilhokken stapelen en maar hopen dat de kwekelingen de kleur krijgen die we wensen...

En dan zegt uw madam: *"Ge moogt nu ook n'en keer mee naar de hoogmis!"* Hoho!

'De buile met de blutse' is hier wel van toepassing, vier maand *'Vlaamse feesten'*, acht maand aftellen naar 1 april, zo simpel is het. Duivenmelkers spelen hun prijs in de winter, wij in zekere mate ook, al eeuwen. We zijn nog dezelfde, wel wat ouder maar alles rond ons is niet meer zo meegaand, in tegendeel.

Moeten wij ons **zorgen** maken? Nee, want daar koop je niets mee. Er wel voor **zorgen** dat we in 2023 terug paraat staan en de blutsen uitgebouwd zijn?! Sorry maar ik vond geen ander einde, zit al met de augustus-depri.